

1.	Nazwa kierunku	psychologia
2.	Wydział	Wydział Nauk Społecznych
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia jednolite magisterskie
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		s2. Psychologia kliniczna dziecka szkolnego i adolescenta
Kod modułu		W3-PS-S-DiR4
Liczba punktów ECTS		4
Język wykładowy		
Cel i opis treści kształcenia		Celem zajęć jest zapoznanie studentów z aspektami teoretycznymi i praktycznymi problematyki zaburzeń rozwojowych oraz psychicznych dzieci w wieku szkolnym oraz adolescentów, diagnostycznymi kryteriami zaburzeń zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami, z metodami diagnostycznymi dobranymi adekwatnie do problemu diagnostycznego.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)	
PS_K_3_12	Jest gotów do realizacji procesu diagnozy i pomocy psychologicznej zgodnie ze standardami, jakich oczekiwać można od osób wykonujących zawód zaufania publicznego w obszarze zdrowia psychicznego dziecka szkolnego i adolescenta	PS_K_3	3	
PS_K_4_11	Jest gotów do myślenia w sposób innowacyjny w odniesieniu do problemów, przed którymi może stanąć w praktyce zawodowej w obszarze psychologii klinicznej i diagnozy dziecka szkolnego oraz adolescenta	PS_K_4	3	
PS_U_3_20	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu psychologii rozwoju dziecka i adolescenta, w procesie analizy i syntezy informacji, formowania tez wyjaśniających lub przewidyujących zachowanie oraz planowania i realizowania diagnozy i pomocy psychologicznej	PS_U_3	3	
PS_W_2_7	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu wybrane fakty i teorie, odnoszące się do psychologii klinicznej dziecka w wieku szkolnym oraz adolescenta	PS_W_2	3	
PS_W_7_3	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w kontekście psychologii klinicznej dziecka szkolnego oraz adolescenta	PS_W_7	3	

9.	Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?);	

		<i>stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
d02	Zbiór metod programowanych	Praca z podręcznikiem programowym <i>praca z wykorzystaniem podręcznika zawierającego strukturę obejmującą część lub całość programu nauczania modułu z określoną formułą studiowania treści; w tym praca z podręcznikiem przedmiotowym, atlasem, katalogiem, zbiorem zadań, itp.</i>
e01	Zbiór metod praktycznych	Ćwiczenie laboratoryjne/doświadczenie <i>[w tym, w terenie] metoda praktycznego stosowania wiedzy; realizowana w trzech fazach: dostrzeżenie problemu wywołanego treścią zadania, sformułowanie problemu i próba samodzielnego rozwiązania z oceną skutków; celem jest zdobycie umiejętności, sprawności i nawyków oraz utrwalenie posiadanych wiadomości, tak aby wiedza stała się wiedzą operatywną; metoda laboratoryjna zakłada większą niż przeprowadzenie doświadczenia samodzielność uczących się</i>
e02	Zbiór metod praktycznych	Ćwiczenie produkcyjne - warsztat <i>ćwiczenia polegające na wytworzeniu obiektu/produktu wg reguł/zasad/opisu NA jako mistrza określonego warsztatu</i>
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja <i>w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych</i>
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja <i>metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie</i>

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
2	ćwiczenia	30	zaliczenie	PS_K_3_12, PS_K_4_11, PS_U_3_20, PS_W_2_7, PS_W_7_3	b07, d02, e01, e02, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a03	Przygotowanie do zajęć	Ćwiczenie praktycznych umiejętności <i>czynności polegające na powtarzaniu, doskonaleniu i utrwalaniu praktycznych umiejętności, w tym ćwiczonych podczas odbytych wcześniej zajęć lub nowych, niezbędnych z punktu widzenia realizacji kolejnych elementów programu (jako przygotowanie się uczestnictwa w zajęciach)</i>	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się <i>przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.</i>	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego <i>zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obowiązkowego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.